

(જુનાગઢાદિકના એજન્ટ)

સાક્ષર શ્રી મનસુખરામ વિરહ

અને

જીવન વૃત્તાંત.

રચનાર તથા પ્રસિદ્ધ કરનાર
કવિ શિવસાગર ખુશાલરામ બ્રહ્મભટ્ટ

દુહા.

કાયા છોડી પ્રાનીને, જગમાં મુકી જાય,
મરેલ રસમ સસારમાં, લાયક જનની વખાય. ૧

અમદાવાદ

રાયપુર સોનીની ત્રાવીના મેડા ઉપર "રાનો-નેજક
મુદ્રાલય" માં શા. છોટાલાલ દેસાઈબાઈએ માલિકને
માટે છાપ્યો.

સને ૧૯૦૭—સંવત ૧૯૬૩.

1921 12 26
1921 12 26
1921 12 26

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

સંપુર્ણગો. ૧૯૦૪

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મનસુખશામ વિરત

વિષય ૬-૧૧

સાક્ષર શ્રી મનસુખરામ વિરહ

અને

જીવન વૃતાંત.

ગરબી.

“ કાના એારાને આવોરે, કહુ એક વાતલડી, ”

“ તને કયા રમીયાવ્યારે, રંગબેર રાતલડી. ”—એ રાજ.

ગુનાવ્યા ગુજરાંતેરે, મનસુખરામ મહાન મતી;

સાક્ષરતી સૃષ્ટિમારે, ખેટજ ખુબ અતી. ટેક.

ગુમાવ્યા.

જં મળે ગાગા વીધયોરે, સ્તુતીપાન દર્શાવ્યા;

આસરકારક ઉમદારે, ભારત ભૂમીને બાવ્યા.

શુમાવ્યા. ૧

મામાએ મુકયા તેમનેરે, શ્રાળા માહે ભણુવા;

ત્યાથી તુત હાડીરે, વ્યવહારી કામે આચરવા.

ગુમાવ્યા. ૨

દાતા દુકાને બેસાર્યોરે, માલીતગાર થવા માટે;

દેશીનામુ શીખવારે, શાહુકાર તણા હાટે.

શુમાવ્યા. ૩

પરંતુ દેશીનામાથોરે, મન હતું નહી કાજ;

વિદ્યા અભ્યાસ કર્યારે, વડુ દીલ હતું રાજ.

શુમાવ્યા. ૪

એવા અરસામાં આવતોરે, દેશાધજી કેરે દારે;

આસ્તર મોટા બાણાવવારે, શીશુ સર્વને ભારે.

શુમાવ્યા. ૫

(૨)

૧૨૫) કરી જરિયારે, ત્યાં બાણાગે ગયાઃ
 રાજકોડબાપ દિદમરામરે, તે કાચે ત્યાં રજા ગુમાવ્યા.
 રેશાજી કુકુમના દોકરાગેરે, રજુકોડબાપનો સાર થતાં.
 રાત્રી જોઈયાં ધણું સ્વરે, માર્ગ તેમણે દર્શાવતાં. ગુમાવ્યા.
 પરતુ ધોરજીસરે, ગાળેલા નાદે ગુજરાતી.
 ખેતે રાખી ખાલગીરે, શિખ્યા વિદ્યા મળતી ગમાવ્યા
 વ્યાકરણાદી ગાળેરે, રજુકોડબાપએ ખાલગાવ્યા;
 ક્રમ કરી તે સર્વનારે સમાનતામાં તે આપ્યા ગુમાવ્યા. ૧
 અમરાવાદ ગરિયાદમારે, રજીજી અમરાવાદ કરી,
 એમદીપીનટન કાલેજમારે, પરિક્ષા દેવા આપ્યા કરી. ગમાવ્યા. ૨
 એ પરિક્ષામાં મર્યાદે, પાતે પસાર થયા,
 પંડી પીતનાપત્ની પેદાજીરે, મન કરી મુજબ ગયા. ગુમાવ્યા. ૩
 જોકાદ રૂપજી એમણેરે, કોંગ્રેસ અમરાવાસ કીધા,
 ગરમીના કારણથી, લેલ છોડી દાંતા. ગુમાવ્યા. ૪
 માધવરામની પેદાખરિ, લક્ષ રાખવા માડ્યું,
 અવસર જોઈ અગુચરે, અવર કામ સૌ છાંડ્યું ગુમાવ્યા. ૫
 મેદસટાનો સમારે, તે વખતે હતો સારો,
 ત્યાં કરી તે શહેરમારે, વેપારે ચાલતા હજારો. ગુમાવ્યા. ૬
 પેદોના મનાપથારે, પોતે બહુ પ્રવિષ્ટ થયા,
 જોઈ કરી જેમારે, સ્વીચ અજમાવા ગયા. ગુમાવ્યા. ૭
 ચારી દેવાથી વરવારે, પૈસા તેમાં કમાયા;
 પ્રારંભમાં પ્રતાપીએરે, મોહોતરી મેળવી માયા. ગુમાવ્યા. ૮
 જોઈ કરી જેમતીરે, વિદ્યા વેપારે ફાંચી માર્ગ;
 તેમાં દીનદીવ મારે, પ્રવિષ્ટ થતી માર્ગ. ગુમાવ્યા. ૯

(૩)

- સાન બાસઃ ત્રેસઃધીરે, સને સડસઃ સુધી;
 ઘન દેરી ધામંતનેરે, વડી ચાલી વૃદ્ધી. ગુમાવ્યા. ૧૮
- જાન સપાદન કરવારે, જોગી સમજી રથીલી,
 પગાર વખત વિનારે, જાનમાં રાખી ઓલી. ગુમાવ્યા. ૧૯
- સને અરાઃ સડસડમારે, જોકુળેજી જાણા મળ્યા;
 દાનસવારી વેળે એમનીરે, વિષુધ દીનાન વળ્યા. ગુમાવ્યા. ૨૦
- જાનસથી રેણી રાજ્યોનારે, સખધ માંતે જોડાયા;
 રાજીલાર સુધીરે, કેવળ યશ કમાયા. ગુમાવ્યા. ૨૧
- જાનમારાગાર લેમાગે, સખી રીતે ચલાવ્યો;
 રાજી રંગત સદુનેરે, જલો તે મન જાવ્યો. ગુમાવ્યા. ૨૨
- જાનમા રજો આલમમારે, દબુર પાસે આનુભવા;
 રાજકાળના જામમારે, કહે શિવલાલ કવી. ગુમાવ્યા. ૨૩
- જાન શીરલી મેળવારે, સારઃ સુખાને દાગે;
 જાનહર મનસુખરામેરે, પળી વડા દરગારે. ગુમાવ્યા. ૨૪

જીવનચરિત્ર.

ગરબી.

- “સોચન મનનોરે, અધડા સોચન મનનો” —એ રાગ.
 મીરતર મનસુખરામેરે, ધણા મથો ઉપજાવ્યા;
 આંખે અધિક તે કામેરે, દાન્ય વિચારો દરજાવ્યા. રેક.
 સખધ અંધાયા પછી, દેશી રોજવનો બહુ;
 જીવન ગુળુડું જાનમાં, કોડ વસા તે શું કહું. અણ્યા. ૧
- સેખડો મુજસનના, જાડ મોટા બહોલ;
 વતણે એ જીવર વિશે, છે હાઉસ જેઓ હરેલ. અણ્યા. ૨

(૪)

- નાનીને તે વળી નિમળા, ગાવા ગુજરાતી અંધ;
 વચ રત્નને પુષ્પતા, સલાહપુકત તેનો સુખચ. ધણી. ૩
- અમર નામો અમનાં, આ રથમે અપાય,
 સલાહ લેતા આપતા, ભાયક જન તે લેખાય. ધણી. ૪
- પ્રથમ રત્ન પરાક્રમી, રાગુછોડભાષ ઉદયગમ;
 બાહ્ય રત્ન ખીલુ વળી, છોટાલાલ સેવકગમ. ધણી. ૫
- ત્રીલુ રત્ન લેખરતી, મોવરખનરામ માધવરામ;
 ચાતુ રત્ન ચિંતામણી, મણીલાલનજાભાષ નામ. ધણી.
- પંચમુ રત્ન પોતે હતા, લેતા સહુની સત્કાર.
 અથકારે ધણું કરી, મોટી મેળવવા વાહવાહ. ધણી. ૭
- ખીલુ લેખકો જાણ. સાથે રાખ્યો પરિચય
 સાહિત્યના અથો વિશે, વિશે પડો મેળવ્યો પ્રિય. ધણી.
- સાહિત્ય ક્ષેત્ર વધારવા, ફળદ્રુપ કરવા કાળ,
 અમ લાઈ સાક્ષરે ધણી, અરકાર યોજવા પ્રસાળ. ધણી. ૮
- સાહિત્ય સાથે જોગણે, ઇશ્યું આત્મ કલ્યાણ;
 સત શાસ્ત્ર વેદાંતજુ, મનન કરતા ધરી સુધ્યન. ધણી. ૧૦
- તત્ત્વ વિદ્યાનાં કેટલાંક, વાચન વાચતા તિર;
 તત્ત્વ જ્ઞાની સાથે જોમણે, લાખણે બાખ્યા અકરીશ. ધણી. ૧૧
- ગુજરાતી ભાષા સાહીત્યને, ધર્મની ઉત્પત્તી કાળ;
 સદ વૃત્તી રાખી સદા, દીલમાં જાણી કાળ. ધણી. ૧૨
- પુદ્ગલકાશ માસિકમાં, સમયા અનુસાર;
 વિવિધ વિષયો આપતા, ઉમદા અસરકાર. ધણી. ૧૩
- અવસાય અભ્યાસથી, વખત, મોટી પીર;

(૫)

*પુસ્તકો પરીમલ લખ્યાં, સાહીત્ય શાસ્ત્રો કરાં મુંદીર. ધણા. ૧૪
 સાહીત્ય કરી સાક્ષરે, સેવા બળવી ખુબ;
 પારમી હિંદુ ઇસ્લામમાં, વડેરાં કહાવ્યાં વડુખ. ધણા. ૧૫
 કન્ઝ જીતામટ બાવનમર, ઇડર સાથે સખધ;
 હતો અરવીનો અતી, જેથી દીપ્યાં તેડના દદ. ધણા. ૧૬
 નનામ ગજયોના કામમાં, સલાહ સારી દેનાર;
 રાજ કરા લાભમાં, ગણુયા બહાદુર બોલનાર. ધણા. ૧૭
 રાતાહ લેતા જંમની, મહીલામ જસલાહ;
 નરિદાસ વિહારીજસના, જેમણે વડી મેળવી વડાહ. ધણા. ૧૮
 ચોતીલાલ વિચરે મંત્રીઓ, સદુકો પુછતા સલાહ;
 દુસળ રાજ્યના કામથી, ખુશખુશ હવા નરનાહ. ધણા. ૧૯
 માતબર મોટા રાજ્યના, દરબારી ને દીવાન,
 સલાહ દેવાના કામમાં, ગણુતા ધણે દરજે મુશુવાન. ધણા. ૨૦
 મુજરાતનાં ધણા રાજ્યમાં, પ્રતાપીનો પરિચય.
 એજટ દારાએ હતો, જગે જગે મેળવ્યો જય. ધણા. ૨૧
 રૂઠા રાજ્ય દરબારનો, સુઝ સલાહ રૂપ થય.
 ગણુયો ધણું કરી, અજાણાં કામેતો શીધો આરંભ. ધણા. ૨૨
 પીના રામપ્રસાદનો, કહે કવિ શીવલાલ;
 સાક્ષર ઓખા સુષ્ટિમાં, હશે બહાદુર બુદ્ધિ વિશાલ. ધણા. ૨૩

* ૧ મહી રત્નમાળા, ૨ હિન્દુ જયકુમારી, ૩ વિપત્તી ત્રિમે
 નિષ્પાત્ત, ૪ દેશી રાજ્ય અને મનુ સ્મૃતિમાંનો રાજ્યનીતિ સ્ત્ર, ૫
 અરતોદય (નજ દમયંતી) ૬ દારબસ જીવનચરિત્ર, ૭ વિ-
 ચાર સામર, ૮ કસનદાસ તથા તત્સમધી વિચાર, ૯ સુઝ ગોકુ-
 વાજી બાબા અને વેદાંત (શ્રીમેજી આણી સુધાં) બમવદ ગીતા
 અને વાદશ્રીકી રામાયણ વિગેરે મળે બનાવ્યા છે. બહાર પાડવાની
 વ્યવસ્થા રહેલાની કરી મળ્યા છે.

(૬)

ગરબી. (રામ સૌરઠ)

“ ઉઠવજી સદેસડા કહેજો મથુરા-મોજર ”

“ જોરે ફહાડાના ગયા નાથજી, જુરે પ્રજનીર નાર. ” એ રામ

શાખાશી સારી મેળવી, મજાદુર મનનુખરામ,

ગુણ માહી ગુણી ગયા, સુત સાક્ષર સધામ. શાખાશી. ૧૩

દાગરીતીએ રૂપા કર્યા, અધિક કામો આકરીર,

એજાંટ દારે ઉજળા, રીઝવા રાજ વજર. શાખાશી. ૫

અમર નામો અધિપતીનાં, ઉચીત જાણી અપાય,

જાહેર જગતમાં જેમને, એર સમો મહિસાય. શાખાશી. ૨

કન્યાધિપતી કેશરી, પદુવંશી અવતાર;

મીરજો મહારાજો ખે ગારજી, કાયમ રાખો પ્રીરતાર. શાખાશી. ૮

ગરના બુપતી, તેજરવી તખ્તેશ;

જોરે મોટા જાવસિંહજી, ખુશ રાખો ખગેશ. શાખાશી. ૪

પરજીવ ઉદ્યાયજો. સમતા લાગક મુર;

આકમી પ્રતાપસિંહજી, અર્ધવંશી કવુર. શાખાશી. ૫

વડા અસિદ્ધ વહવાણના, બહાદુર બાળસિંહજી દરબાર;

યુવરાજ અવજી રહે એમના, મહિમડળ મોજર. શાખાશી. ૬

નિખરે રીઝવા વડા રાજ્યવા, રાજ્ય રૂપત રીવાન;

તમામ કેકળે તેમજો, મોહોદુ મેળવું માન. શાખાશી. ૭

જરિયજો જુનાગઢ તાલુ, રાજા બજાવો સાર;

પ્રસાદ કરી પ્રાપ્તીયો, કીલ રાખી ફર વાર. શાખાશી. ૮

મોવા મકમણી પ્રજાસત્, હુલસ હત અધિક;

કાલુ જવાબે પાછો, રાણી તમામની ખીડ. શાખાશી. ૯

રાજકોળની અપમે યજી, રહેવા રાજેશી દુર;

ગેલ પ્રાપ્ત દુશ્મી, રોક મોખે રીતર. શાખાશી. ૧૦

(૭)

આલે કામે દીધાં ઊજળાં, સમયા અનુસાર;
 તમામ રાજ્યોનાં તેમણે, ખંત રાખી અપાર. સાખાશી. ૧૧
 ગીલનસાર સ્વભાવના, ગુણ નીધી સંબીર;
 ગુણ માથા ગાઠ ધણી. વિદ્યા વિશારદ વીર. સાખાશી. ૧૨
 નિરાણિમાતી ને નીરમળા, હાઉકા ને હરેક;
 સદાચરણી મદાસાત્વકી, સદગાની સુનરેલ. સાખાશી. ૧૩.
 વિદ્યા પૈભવ વિલુપ્તનો, આપ્તો નહી અહંકાર;
 નવેક લુપ્ત પંડા શોભતો, વરત્યાવટ વહેવાર. સાખાશી. ૧૪
 મુખ કમળ વિકાસનું, પન્મ દયાનું પાત;
 નયન નેત્ર નીર જ્યોત, ગૌર ગાંભીરું માત્ર. સાખાશી. ૧૫.
 ગાંધીલક્ષ્મી લાયકરીનું દીપકું, વિશુ આપ્તુ સુધામ;
 પુસ્તકો પેપરા જોડમા, આવે ઉમદાં તમામ. સાખાશી. ૧૬
 મદ સદામુખ શોભતી, વાણી મુખા સમાન;
 અસરકારક ઉમદાં વિવિધ વદ્યા વિધાન. સાખાશી. ૧૭
 અજ પદે નહિ ઉમયો કદી કથા ક્ષેત્રકંઠ;
 સુખા સહોદર સૌમીવતી, મોટી રાખી મર્યાદ. સાખાશી ૧૮
 સુખાણીને શીલતા, નિમેળ રાખીને નીત;
 હૃદય રાખી દેવમાં, પુસ્તક આપ્તીરે ચીત. સાખાશી ૧૯
 ધન્ય નામ ધર્મ આ મેદની, મોટું મનહુખરામ;
 કાલેખ પારસી સૌર્યા, માન દે તિલુ ધરલામ. સાખાશી. ૨૦
 હોશીને ઉદારતા, જગ જાહેર કાધ;
 વિદ્યા વડા મથો વિશે, પરીમલ કરી પ્રતીદ. સાખાશી. ૨૦
 જોઈએ માન ને જોઈએ નહી, કરવાં ધરે વખાણ;
 મળ્યાં મોનને મળ્યાં પદે, તખાણુ વધવાં મુળણ. સાખાશી. ૨૧
 મુલ સૌકસન નોમન સપ્તદેવી, અજ ખેલ ઇશી અંધ,

(૮)

ખડન લખાણુ ખરોખરી, શોધો સંસ્કૃત મંત્ર. શાખાશી. ૨૨
સંસ્કૃત શાખોળી શોભતું, લામક કીધું લખાણુ.
સાધીતના સુદગુણીએ, સાફ રીધુ સનમાન. શાખાશી. ૨૩
સાગર બધા સુખો તેમના, જાગરમાં નહીં સમાય,
મથામતિએ ઉચર્યા, પાર કમ પમાય. શાખાશી. ૨૪

દાંતોમુખ દાના ભોગમાં, તન તનમુખરામ;
પિતા સમા હોમ પ્રાકૃતી, કરોજ ગવા કામ. શાખાશી. ૨૫
ધર્મસુખરામ ધન્ય તેમના, પ્રતાપી જાગે પુન,
નિષ્ઠા વિવેક ને નિત્યી, શાખાઓ ધરસન. શાખાશી. ૨૬

કુદૃષ્ય કુશળ રહો તેમનું, દીકરાત્રિક પરિવાર,
અચળ આયુષ્ય ભોગવા, સફળ કરે સંસાર. શાખાશી. ૨૭
પિતા સમપ્રસાદનો, કહે કવિ શિવરાજ;
હાટકેધરને અબ્ધીકા, સુધારો સૌ કાજ. શાખાશી. ૨૮

સાક્ષર મનસુખરામ સૂર્યરામ વિરહ.

ટોહરો.—વિસાર્યો વિસરે નહીં, ત્રિપાઠી મનસુખરામ;
એજન્ડ ઉમદા રાજના, સાહેબ ગયા તપામ. ૧
બ્રાંદો.—ગયા સુણી મંબીર, વડા તામર વડનગરા;
વિદ્યા વિશારદ પીર, મળે ન પરબા મેદની. ૨
રાગ પદ.

“ શેઠ સગામસા સમુને સેવે. ”—એ રાગ.
નવલ તામર નહીવાક નિવાસી, ત્રિપાઠી મનસુખરામ;
એજન્ડ ઉમદા રાજનેદિરા, સાહેબ સિધાબા સંધામ.
“ બેથી આજમ ઉદસીરે, ગયા લેધ સારી શાખાશી. નવલ. ૨૯

(૬)

માન મેળવ્યું મોટાં રાજ્યોમાં, ગણાયા ધણા ગુણવાન;
સદાયરથી સાવજી સારા, બહાદુર બુદ્ધિનીધાન. ૧૩૬

સુમાન પાંચા સરકારીરે, વિમળ કીરતી વિસ્તારી. નવલ૦ ૨
સાબારી વરી સર્વ લોકમાં, મર્તબાદર મરાલ; (૬૨)
દરબારોમાં ઘાતા કહાવ્યા, વડા વિવેકી વિશાળ.

નિનાયકી દવાજ ન્યાયીરે, છટાદાર કાતી છાલ. નવલ૦ ૩
કેશળ સર્વ કામોના કહાવ્યા, કામદા કાનુનના જાણુ;
નાલાક ને વળી ચાતુર ધણેરા, અમન જેવી કાંમના.

૧૪ વિદ્યાના ઉજાસીરે, પરીમલ પ્રભા પ્રકાશી. નવલ૦ ૪
પ્રાતઃકાળે હોડી પ્રતાપી, સુવિધ કરના સ્નાન;
સ પ્યા તપણુ કરી સુપ્રેમે, ભાવે ભજવતા ભગવાન;
રૂઢા બહુ દીલમાં દાખારે, રૂડી રીતીયો સૌ રાખી. નવલ૦ ૫

સ્વરૂપમાં મન સાચું રાખી, પ્રભુમાં કીધું પ્રયાણુ;
છવનમુક્ત થઇ આ જગમાં, સીમાવ્યાજ મુજબા.

નહી અલિમાનજ હોરેરે, માન બહુ નીધુ હથુરે. નવલ૦ ૬
માન બરેલા માનવતાએ, મોઢી મુકી મુરેહ;
સાગર ભર્યો સગા સહુનો, તોડી સખળ સનેહ

ગયા હોરે અકસોસી કાઝીરે, શોકજનક સમાજ. નવલ૦ ૭
જસ કીરતી જેની જગતમાં, સ્વર્ગમાં તેને સુખ,
ભાગવતમહિ ભાખ્યું પોતે, બીકાણે સ્વમુખ;

મોટે મોલમતીજ પાંચા, વપુકેશ વિપવ વિરામ્યા. નવલ૦ ૮
ઉત્તર કીર્તી કીધી આલસમાં, ઉજળ કીધા ઉજલસ;
માતાબર મોહી રાજ્યોમહિ, સારી વર્ધ સુસાસ.

મેળવી મુખારકબાદીરે, કુચાલ ન આશ્યા, એકાદી. નવલ૦ ૯
મહાન રાજા વિર પુરુષોત્તમી મોટ આ અશક મે ભાર;

(૧૦)

જેથી કરીને જસવીરે, પાણેન વિરહ દાર;
પ્રાપ્ત દુઃખી દીલે ઉચારીરે, સદમહરમે સૌ શે સ્વીકારી. નવલ ૧૦
પણે દરબજે મુણિયલે પ્રાપ્ત, કામે પણા સ્તુતિવાન;
રાજકાળમાં કુશળ કલાવા, ખસકમાં મેળાવી ખ્યાત;
જુદે નહોતે તે કમકા સુકાચાર, દાના વિચારો દરસાવ્યા. નવલ ૧૧
સોકાપયોગી સાખા કામા, પ્રીધા દેસ વિદેશ;
સાપણો સાખી સૂતલે પ્રાપ્ત, અધિક મોગે ઉચેશ.
દાના સૌ રીઝ્યા દરબારીરે, સુત સમાજ સરકારી. નવલ ૧૨
વળી વિશેષે વિહારી સુતના, વિસર્યો નહોતો યોગ;
રાવજહાદુર હરિદાસનો, તેમા કયા ખન્યો સંગેગ.
નરો ગયા નહીયાદવાસીરે, અલંત હરે ઉદાસી. નવલ ૧૩

ઉદાસતા છોડોતી જણાવી, પવળ સ્વાયા પામ;
સાવણેરી રીધી લોકાપયોગી, વચ્ચે વર્ણ લે ત્યાં આરામ;
અકસોસ ગયા વિદ્યા વિલાસીરે, પુરી પુણ્ય પ્રભા પ્રકાશી. નવલ ૧૪
દેસ અને વળી વિદેશમાંહે, મેળવ્યું મોટું માન.
ઉચીત પારી ઉરમાં સ્થિત, વણાય વિરહ ખ્યાન;
ગયા મહરમ મોતી ગુણકારીરે, દાના હીલના દરબારી. નવલ ૧૫
વિરહ સંતાપ.

માઠી ખખર મનસુ ખરામની, સલાળી સર્વે મીન.
દેસ અને મરદેશની માહે, ખેલનક હવા અમીત.
મોત મોતખર મહારાજીરે, સુલકામાંહે જેમની મોત. નવલ ૧૬
ખલક પ્રસિદ્ધ મેગરજ મહારાજી, મહુલ શી હવા ઉદાસ;
મોળ કળી સુપુરણ સુધિયાં, પ્રવાપીરે પ્રકાશ.
કરાકર જે અનસારીરે, વિમળ હીરલિ વિલાસી. નવલ ૧૭
દીલગીર કુસ દાના હીલના, સુનિવાન સારાખા.

(૧૧)

વીલસાયજી વડા વિવેકી, સુનીલાલ અમૃતલાલભાઈ.
મોહનલાલભાઈ માનવંતરે, નાગરમંડળ શેઠ કરતાં. નવલ૦ ૧૮
સેક્ટેરી સુતરેશના, છટાબર છોટાલાલભાઈ;
દાલગીર હવા દોરતજ તેમના, મોટી જેમને મિત્રાઈ.
હિદામી છે ઉદયરામનારે, પ્રતાપી જે મહુધા ગામના. નવલ૦ ૧૯
બડજી મોટા બાવનગરના, શ્રી બાવસિંહજી જૂપડ;
દલગીર હવા ફેશોપતી તે, રહેરા રાજ સ્વરૂપ.
તાતા દીવાનોને દરબારીરે, મોટા માતબર અધિકારી. નવલ૦ ૨૦
વડા નામર વડનગરા જે, મુલિયલ ગીરજાપ્રસાદ;
નાયબ દીવાન નામદાર સગ્ગના, વડોતે કરે વિસાદ.
ડા રાજકાજમાં પુરારે, સદાયરબૂતી જે સુરા. નવલ૦ ૨૧
વડા મહારથ વજ્રેશ કરે જાઈ, ગવરીશ કરનાં તન;
લાલકે મોટા લલુભાઈ, મુલસદી ઉદાસી ચન;
નાગરમંડળ નામ નિવાસીરે, સરવસાહે જેમની શાખાથી. નવલ૦ ૨૨
સારકે સુખા શોકજનક હસા, રૂડા શ્રી રસુલખાન;
બલુરમલ જુનાગઢ કરે, બાહુર બુદ્ધિ રીવાન.
નવાબસાહેબ તુરોતરે, જીવરે રેમ જેમણે જાણી. નવલ૦ ૨૩
સુમસિદ્ધ સાહજાદા તેમના, જરૂરી શેર જુસાખાન;
બાહેશ બુદ્ધિશાળી બાંદા, મરજા સગ્ગ સુખાન.
દલગીર હવા દાના જે બાબીરે, કમો કરે છે રયાબી. નવલ૦ ૨૪
વિશાલ કરે વડાજ કેસ, વડા વિવેકી વજ્રદ;
મેળ મહારથ મહામ ગામદીનલાલ, મરખી મોટા અમીર.
રહુલા જેમણે નવીન કરાવિરે, મુવજ કાનિશ લગાવી. નવલ૦ ૨૫
મોરજા બાવસગ્ગલીયા મરખી, દાના દીલવ દી તન;
મમળીન હવા મુલી પ્રસિદ્ધ, બાહેશ બુદ્ધિરીવાન;

(૧૨)

મતંગાદાર મોટા જે કહાવેરે, રૂડી રાજ્ય રીતી ચલાવે. નવલ ૦

નાગરમંડળ મજનમનું, દાનુ ધણું દીલગીર;

સમન્ત શેઠા સદૃશસ્થાને, હીદુ પ્રસ્લામી અમીર.

લાવશંકર જળ લાયક હરેહારે, પડી કીરતિ જે વરેલા. નવલ ૦ ૧૧

ભાગે મુકરમ બાપાનાથ બાહના, પુરણ પ્રતાપી પુત્ર,

નૃસિંહરાવ ને કૃષ્ણરાવજી, શોભાવ્ય જેમણે સુત.

અમલુલાઇ મહિપતરામનારે, અકશોસી છે આલે ગામના. નવલ ૦ ૧૨

રામપદાદુર ચુનીલાલના, આદમજી ઈંદુલાલ;

દલગીર હવા દાના દીલના, જેમણે હટાદાર કીર્તી ભાઇ.

આદિ કુટુંબ એમનું ઉદાસારે, ગયા લાયક ગુણી લખાસી. નવલ ૦ ૧૩

અકસોત્ર છે શેહેર અમદાવાદના, અબાલાલ સાકરલાલ;

દીવાન બહાદુર દોસ્તને માટે, મતંગાદાર મન્દાલ (હસ).

ગાહોશ બહુ કામી સારારે, પડી કીરતિ વરનારા. નવલ ૦ ૧૪

નાગરમંડળ નડીયાદકેર, શોકજનક હવું સહ;

સાબળનાં સમાચાર આવા, વર્ણવી તે શુ કહું.

વડા વૃદ્ધ જીવાન બાળેરે, અકસોત્ર અતી કીધો તે કાળે. નવલ ૦ ૧૫

માન્ય ખાતર મરહુમ કેરા, હાટે પડી હરતાર;

નિશાળો સૌ નમ્રજેરી, બધે હવાં બળ્લર.

શોકજનક મહેસાબાને શેરારે, દલગી દીશે વસ્તી પ્રણેરી. નવલ ૦ ૧૬

દેસાઇકુળે દીનમણી જેવા, બાહોશ બહેચરદાસ;

માનસાહેબ મતંગાવાળા, બિહારી સુત તમા ઉદાસ.

આદમજી હરિદાસજી કેશરે, દલગીર હવા દાના ધણેસ. નવલ ૦ ૧૭

નામદીવજ નાના સાહેબ, મતંગાવાળા મહાન;

જસ કીરતિ મેળવી જેમણે, મહાદુર મુદિનીવાન.

(૧૩)

તાતા સાહેબ તેજસ્વી સારારે, દીલગીર પરોપકાર કરનારા.

કાકરખાડના મૃદસ્થ કૃપાળુ, શોકજનક સહિ વાય;

લેઉવા લાયક લાયકીવાળા, વબાદાર વખલાય.

તાંત્રે પાટીદારો પ્રતાપીર, વડી પ્રિતી જેમને આપી. નવલ૦

નિશાદ કરે નાગર વડનગરા, મશહુર મોતીરામ,

પણ પ્રતાપી કહાવે મોટા, જે કરે કૃપાળુ કામ.

રાના દીલના દરબારીર, ઉમદા યસ્વી અધિકારી. નવલ૦

નાગરમડળ નડીયાદકેર, અલંત હવુ હિંદાસ;

સાહાર જ્ઞતા સ્વજાનીનો, અલોપ હવો દુલાસ.

ગયા સારી સલાહ દેનારારે, સુધારા સારા રચનારા. નવલ૦

બાહ્યાશ બારો રજાછોડબાઈ, વકીલ વગ દીલગીર,

એજટ સાહેબના અરત હોવાથી, ધર્મમતિના ધીર.

બહુ રહેછે તે બોરસદ મોજરેરે, કામો કરે કંઈક દારે. નવલ૦

દીલગીર થાયછે દીકરી તેમના, બહુબહુ અહેત ઉમમ,

દાદા કેરે પ્યાર સંબારી, માનીતાં હવો મનંગ.

આઘે સગા હરે હિંદાસીરે, નાગરમડળ નટપુરની વાસી. નવલ૦

પાટવી પુત્ર પ્રતાપીકેરા, તેજસ્વી તગમુખરામ,

અસોસ કરે યસ્વી ધણેરા, હિંદુ અલોલા તમામ.

બાહ્યાશ જે બી. એ. થયેલારે, ભલા સંદગુણે બરેલા. નવલ૦

પુણ્ય પીતાની પછવાડે જેમણે, ખરચળ કીધાજા પુણ;

નાતજાતને નગર વિશે, વડાંજ ધરી વકુળ.

કમો કમો પરોપકારીરે, વિમળ કીરતી વિસ્તારી. નવલ૦

પીતા જેવા પ્રતાપી પુત્ર, સુરા સુમતિ ધીર;

વક્ત્ર વિવેકી વિશુધ કહાવે, વિદ્યા વિશારદ ધીર.

તડીકનો વડો ચવાંયોરે, સુજસ સહકારમાં કહાવ્યો. નવલન

પીતાકેરા પ્રગણ સમયે, પેરપેરના કીધાં પ્રુણ;

દાલમાટે બહુ દાખજ બહા, નેક ન રાખી નુન્ય.

શ્રવણા આઘે સારા કીધારે, કાનો બહુ દીવને દીધાં. નવલન

ધીરજ આપી ધનસુખરામને, કાણુ લડાવે લાડ;

દાદાજી પિણુ દરેજનાં, વડેરા એહ વિચાર.

તન રૂપે તનસુખરામનારે, ગયા પાદા તણાવ કામના નવલન

આઘે સારાં સૌ એજંટ સાહેબનાં, ઘણાં હયા ગમગીન

થલ પડ્યો મહા ધીર જુદિનો, સાક્ષર સુખવીણ.

બણે દરબજે શુભકારીરે, દરેકના હોય હીતગરી. નવલન

શાકનો સિધુ રેલીયોરે, સુખજ નડીયાદ મોબર,

અહસોસ કરે અમીર ઘણેરા, નવણે વહે નીરધાર.

સબારે સૌ કૃષેજ સાસરે, દરેકાકને દિતકારાં, નવલન

ત્રિપાડી જમતાં સાસ વેસડની, વિશ્વમાં કુટિ પિકરાલ,

અહસોસ રૂપે આતી ઘણેરા, ગયા મનઆકાર મરાલ.

બગા બહાદુર જુદિશાલીરે, બવ્ય મોટા બાળપણથી. નવલન

સંપત અસહજનુ કેરા, લેણાં હવે પિત્રસ;

વદ આક્રમે તડા મહસ્તનો, પુરમાં હવે પ્રકાશ.

સાક્ષરકેરે સનીયારે, નડીયાદ નમર મોબર. નવલન

આઠ મહિતાની ઉમર હવી જવ, પીતા પાંચા સ્વર્ગનાસ;

મા મામા માસીએ ઉછર્યા, ઊર ધરી દુલાસ.

મામા કૃપાક કરબાકરે, માસી રૂડાં સુજડુ વરબાક. નવલન

જડે નહીં આ ગવતીમાહે, અસ્તિ કેરી બેક;

અહસોસ એજંટ અસત હવાયો, ખલકને લાગી ખાડ.

(૧૫)

મયા ગુણી સાક્ષર સારારે, વહા અંથો વહનારા. નવલ૦

મહાન ગુણી મનસુખરામબાઇ, સાક્ષર હવા મુખન;

જેમી કરીને જેમનું હવુ, વિશે વિરહ બયાન.

અનિશ્ચયોક્તિ નહીજ આજખારે, લખી જે બીનાઓ દેખી. નવલ૦

મહાનશુદ્ધિ હવા મનસુખરામજી, મીઠા રત મેરાબુ,

ડુબગનમાંહે ઘણું કરીને, પિધાવેલ આને તખાલુ.

ગાળામાં રી જેમણેજ સારીરે, રંગે સુખ દેશે મોરારી. નવલ૦

સદાગારી રંગે સીધાળ્યા, સદલાગી રાડસડમે તર;

દારતોને દાતામાં આપી. આપ થયા અદર્ષ.

૦૮૦ની સુખશાંતીમાં ગળીરે, બજાઇ મેળવી બાગ્યશાળી. નવલ૦

ચરાતા રહી ન એક વાતની, આત્મજ નાણી હેતુશિયાર.

મુખશાંતીથી રંગે સિધાળ્યા, પોરમાં પ્રભુને દાર.

કરી પ્રીતિને કમાઇરે, પરી વિશ્વમાંહે વગ્રધ. નવલ૦

માનુની કહાળ્યા મનસુખરામનાં, પુરા પરમ પવિત્ર;

ઝાલીલકશીખા ડહાપણુ ભરેલા, બુખીદાર હવાં ખચીત.

હતા જમવાન બજના-રે. ચતુરા વિશે આધારાં. નવલ૦

ઝાલીલકશીખા દાના દીલનાં, યસ્વી અને ઉદાર;

સેવા સ્મરણુ કરતાં નીતે, પરમાર્થપર પ્યાર.

વડા વિદ્વાનાં કુલાસીરે, હતાં શાસ્ત્રોનાં અધ્યાસી. નવલ૦

અમર નામ રહેલા એમનું, લાયક લાયકરી કીધ;

મહાન ગુણી જેઇ મનસુખરામે, બહાર જગ પ્રસીદ્ધ.

પુસ્તકોને પ્રેમસે બહુ આવેરે, વચક કરીને મન બાવે. નવલ૦

અદાય સુખજ આપણે કરી, કહે કવિ શિવલાલ;

સ્વર્ગમાંહે આ સુચ પુરપને, દીનખંડ દીનતમાલ.

(૧૬)

આગળ શારા કામો આચરરિ, પડી કીરતી વિભુ વરી. નવન
દાનધાનુશ રહો દીકરા તેમના, તેજસ્વી તનસુખરામ,
ધર્મસુખરામ સનામત રહો મુત, ગણિતમ મેળવો નામ.
ઉગળા કીરતી યશ જામેરે, વપુ વંદનાઓ પીરામો. નવન

મનહર છંદ.

મોટા મનસુખરામ, મશહુર મેદનીમ,
સાલિયના સા । અયો, લખેના અપાર છે.
તનસુખરામ તારા, પ્રણક્તા જગ વિશે;
ખાહોશ બી જો. ચઝોલા, ઉરના ઉદાર છે.
ત્રિપાઠીમદા તેજસ્વી યશવી મહ અનુમરી;
લઃ સખાઓમાં ભલી, કીર્તી વરનાર છે.
વડીલો જેવા વિવેકી, ટેકી તે તમામ સાતે,
વિદ્યા વિશ્વવિવેકરી, જરૂની જાણનાર છે. ૧
અર્ચ કીધુ ખુબીદાર, ફેરવીજ ઘન ધાર.
સામેરા જમણારો, કીધા કુરખાત છે.
પરો ચલાવ્યોજ ભારે, દય રાખી હાન દરિ;
મર્યાદાદાર મહોદા, સમજુ સુજન છે.
રાખાતો સહ રાખી, દૈવતજ રૂઢ દાખી;
ભાખ વાણી જીવળમે, સુધાકે સમાન છે.
કહે કવિ શિવરામ તપો તનસુખરામ;
અચળ આલમ ગિયે, ખડે જો બિદાન છે. ૨

સમાપ્ત.

વિજ્ઞાપના.

આ ચોપડી અમદાવાદમાં સાંકડીમેરીમાં લાલા
વસાની પોળમાં (જે રા. બા. દેસાઈશ્રીહરીદાસ વીહા-
રીદાસ વીરહ, દી. બા. મણીભાઈ જસભાઈ તીરહ,
શ્રી કચ્છાધીપતીના યુવરાજ શ્રી વીજયરાજજીનો વી-
વાહ વીનોદ, શ્રીભાવશિહજીનો વીવાહ વર્ણુન, નાદોદનાં
તમ્મકુવરખાનો વીવાહવીનોદ, રાધનપુરના નવાબ શ્રી
મહમદશંરખાનજીની શાદાનું બયાન, પાંડણપુરના યુ-
વરાજ શ્રી તાલેમહમદખાનજીનો વીવાહવીનોદ, શેઠ
વીજબાઈ માધવલાલ સી આઈ. ઈ. નાં ચી. જીવાંત
કા બહાનો વીવાહ વીનોદ, કચ્છ દીવાનશ્રી યુનાલાલ
સારાભાઈના ન અમરીશલાલનો યજ્ઞોપવિતોત્સવ ને
માળાકાનુંનાટક) પર પુસ્તકો રચનારને ત્યાંથી મળશે.

કતા. ઈ.વ. શિવલિ. યુનાલાલભાઈ ખારાટ.
સુખના—વડોદરાના પૈલે ને નમુ પુત્રનાં ચુરણા.
હીમાજીક વજરહાર, ચુલકક, ખુર, મરિયાદિ
ગુણિકા, ચુરણમીશ્રીત ખારેક, સુરમો, મરિયાદિ
મુરખોમસીવાંગેરાયપુરચક્રમેશ્વર મહાદેવભાઈ
રણુછાડલાલ હીરાચ દુકાનેથી મળશે.

બી બોમે ડરી સપલાઈ કંપની સુખધની સાથે
દુધના સંચા તેનો સામાન નં. ૧૦૫રે અમદાવાદ રા-
યપુરમાં મળશે. મેનેજર શા. જેઠાલાલ હરજોલનદાસ.

